

være, mente jeg, at det var hvert enkelt Medlems Pligt, naar han skønnede, at der var et eller andet Sted, hvor Staten kunde faa en Indtægt eller som her blive fri for en Udgift, da at gøre opmærksom derpaa; i dette Tilfælde drejer det sig endda om en Udgift, der gaar langt udover det, som der oprindeligt er regnet med. Naar, som Indenrigsministeren har sagt, Overtagelsesprisen — ikke Produktionsprisen — for Sukker var 57 Øre pr kg, og den nu er steget til 72 Øre, altsaa med 15 Øre, betyder det en 12 Mill. Kr. for Statskassen alene for Husholdningssukkerets Vedkommende, og da vi maa sørge for, at Statskassen saa nogenlunde helskindet kommer igennem den vanskelige Situation, den er i, skønner jeg, at vi i hvert Tilfælde ikke skal bidrage til, at Udgiften bliver højere end strengt nødvendigt. Derfor foreslog jeg dette og vil tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises enten til et Udvalg for sig selv eller til Finansudvalget, for at den der kan blive debatteret.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner), som nu talte imod mine Udtalelser fra før, begyndte med at sige, at man havde et tysk Mundheld, som lød saadan, at mod Dumhed kæmper selv Guderne forgæves. Jeg har ikke saa megen Forbindelse med det tyske, at jeg ved, om Mundheldet oprindeligt er tysk, men vi har det ogsaa paa Dansk. Jeg vil i Anledning af det ærede Medlems Anvendelse af dette Mundheld, at imod Dumhed kæmper selv Guderne forgæves, sige, at dermed har han efter min Opfattelse sagt, at min Kamp imod ham vil være forgæves. Vi har for øvrigt et andet Mundheld, som er godt dansk, og det lyder saadan: Det nytter ikke at slaa Vand paa en Gaas; det kunde jeg ogsaa anvende overfor det ærede Medlem.

Det ærede Medlem var meget langt ude for at finde noget at sige i Anledning af mine Udtalelser. Han var inde paa baade en Sammenligning af denne Bagermesters Fortjeneste paa 37 800 Kr. med en Socialistredaktørs Aarsløn og paa Avertissementer paa Forsiden i Socialistaviser til fire Gange den almindelige Pris, og Lirumlarum Katten gør Æg. o. s. v.

Saa siger det ærede Medlem: Naar vi Bagermestre nu tjener saa godt, har vi

kun Grund til at være glade for det Ministerium, vi har. Det tror jeg ogsaa; jeg tror, at ikke blot Bagermestrene, men overhovedet de næringsdrivende har Grund til at være glade ved det Ministerium, vi har, som vi for øvrigt alle har Grund til at være glade for, og som der er uhyre mange af os, der er glade for. Men bemærkelsesværdigt har det været, at Glæde over Ministeriet har man hidtil ikke fundet hos det ærede 3die Medlem for Hovedstaden eller hans Meningsfæller. Det ærede Medlem sagde, at det er Ministeriet, der har fastsat de Priser, der gør, at Bagermestrene tjener saa godt, som jeg forstaar at de gør. Jeg er naturligvis ikke fuldstændig paa det rene med, hvordan det hænger sammen (Munterhed) . . . Ja, tøv et Øjeblik, ærede Medlemmer! men jeg har den Opfattelse, at Ministeren til Fastsættelse af saadanne Priser har Raadgivere, og det skulde ikke undre mig, om disse Raadgivere med Hensyn til Priserne paa Brød, Sukker, Mel o. s. v. har været Bagermestre, jeg er endogsaa meget tilbøjelig til at tro, ja jeg har en til Vished grænsende Formodning om, at det hænger saadan sammen. Thi jeg har en Gang haft en Samtale med Formanden for det jyske Bagerlav, som netop kom fra en Konference med Ministeren, og han talte vidt og bredt om de Raad, han havde givet Ministeren. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at naar der fastsættes Priser, hvorved Bagermestrene tjener glubende, er det, fordi — jeg beder den højtærede Minister undskylde, at jeg siger det — Bagermestrenes Repræsentanter paa Grund af deres Fagkundskab og Ministerens manglende Fagkundskab har været i Stand til at dreje ikke blot Ministeren, men ogsaa det store forbrugende Publikum en rigtig bred Næse.

Det ærede Medlem pegede saa paa Priserne paa det amerikanske, ikke-rationerede Mel og Standard-Melet og sagde, at mine Tal var ikke rigtige. Det skal jeg slet ikke forsøge at imødegaa, det har jeg ikke Materiale til. Jeg har de Udtalelser, jeg før fremførte, af den Bagermester, der havde tjent 37 800 Kr., og som havde nævnt, at det Mel, som var udenfor Rationeringen, kostede 140 Kr. mere pr. Sæk, men at det spillede ingen Rolle. Nu vil det ærede Medlem gerne hævde, at det, jeg havde talt om, var noget, jeg ikke havde Forstand paa. Ja, det kan maaske være rigtigt nok, men den Mand, der har udtalt sig saadan, som jeg nys nævnedes, at af en Sæk Mel fik man Brød for 3 000 Kr., er Bagermester, han er altsaa Fagmand. Jeg